

Kort om AL-Trans

Flyttefirma med fortrinsvis private kunder i Randers, Aarhus og omegn.

Tonny Pedersen har ejet virksomheden siden 1981.

Har i omegnen af 10 ansatte.

”Med EGU er hverken elev eller arbejdsgiver bundet på hænder og fødder.” Tonny Pedersen, ejer af Al-Trans i Randers

”Chauffør- og flyttebranchen har brug for EGU”

En rigtig fin vej til at få nogle af de skoletrætte unge til at tage en uddannelse og få et godt job, lyder dommen over EGU fra Tonny Pedersen, der har ejet Al-Trans i Randers siden 1981.

Som altid har AL-Trans gang i butikken og står igen og mangler gode chauffører og flyttemænd.

”Kunderne bliver ved med at efterspørge flere biler og folk,” fortæller Tony Pedersen: ”Vi efterspørger chauffører med stort kørekort, og det er sådan set ikke fordi, der mangler ansøgninger i bunken med jobopslag. Men da vi mest har private kunder, kan vi ikke bruge medarbejdere, der ikke taler dansk. For eksempel en polak eller litauer kan være nok så stabil, men har han svært ved at forstå, hvad fru Jensen beder ham om, så dur det ikke.”

Dansktalende unge med godt humør, der har lyst til at arbejde, er nogle, Al-Trans altid har brug for. Og for nogle af disse unge er ErhvervsGrundUddannelsen helt perfekt, mener Tonny Pedersen:

”EGU er meget praktisk og fleksibel, og så skræmmer den ikke unge uden lyst til bøger og skolebænk. Vores nuværende EGU-elev har vi for eksempel haft i halvandet år. Han får nu sit store kørekort nu her og er så fuldbyrdet chauffør. Det er både godt for ham og for os som virksomhed.”

Kort er godt for skoletrætte unge

Førhen begyndte mange 16-årige at arbejde i flyttefirmaerne, for eksempel på lageret, som stik i rend-drenge. Når de fyldte 18 år, fik de et stort kørekort, og så var de i gang med arbejdet som chauffør eller flyttemand.

”De unge hjalp med forefaldende arbejde og nød at kunne bruge energien på noget andet end bøger og stillesiddende læsning. Men sådan nogle unge har vi ikke længere mange af. Vores unge er, med andre ord, blevet ældre,” fortæller Tonny Pedersen og forklarer: ”Vi har som samfund været så ivrige efter at få vores unge i uddannelse, at vi lidt har skudt os selv i foden. Førhen var vi som virksomheder bedre til tidligt at opsamle dem, der var lidt skoletrætte og havde brug for at prøve kræfter med det praktiske. Men den gruppe er nu placeret på en eller anden skolebænk, hvor de ofte ikke trives så godt. Eller også er de slet ikke i gang med noget.”

Overbevisningen er, at alt og alle skal have en længere uddannelse, og overfor de mest skoletrætte hjalp det da heller ikke nok med for eksempel at satse på chaufførlærlinge, mener Tonny Pedersen: "Lærlingeuddannelsen betød, at vi skulle binde os til den unge for over tre år. Og så skulle lærlingen altid starte forløbet på skolebænken i adskillige uger, og det skræmte mange af de bogligt svage unge væk. De ville jo bare ud at arbejde, og så placerede man dem på den skolebænk. Det var heller ikke godt for arbejdsgiveren, der netop havde investeret i en ung, og så straks skulle vinke farvel."

Både for virksomheden og for den unge er det nemmere at overskue en EGU på to år fremfor en erhvervsuddannelse på 3-4 år, slår Tonny Pedersen fast: "Heller ikke af privatøkonomiske årsager virker det fornuftigt i nogle af de unges hoveder, at de skal studere i for lang tid. Nok har vores yngre medarbejdere ikke mange år på bagen, men en del af dem har alligevel små børn. Jeg plejer at sige, at vi i vores branche har mange af 'hannerne' til de unge mødre."